

Hamis és igaz békesség

Lectio: Jer 1,1-15

Textus: Jer 1,14

A lelkipásztor így szólt egy asszonyhoz:

- *Asszonyom, szokta önt kínozni a Sátán?*
- *Engem? Soha!*
- *No, akkor ez annak a jele, hogy ön még a Sátáné, ugyanis a Sátán az övéit békén hagyja.*

Sokszor áztatjuk mi is magunkat, hogy mi már az Úr Jézusé vagyunk, hogy mi már jó helyen vagyunk! Úgy véljük, hogy nyugodtan élhetjük a magunk életét, mert mi jók vagyunk, hiszen nem ölünk, nem lopunk, nem gyilkolunk, nem paráználkodunk..., de vajon igaz ez? Nem áztatjuk magunkat hamis békességgel?

A legtöbb ember elaltatja a lelkiismeretét és nem foglalkozik a bűneivel, hanem nyugodtan él vele. Úgy gondolja, hogy a többiek is ezt teszik. Ilyen a világ. Majd csak megbocsát Isten, hiszen Neki az a dolga! Hiszen Ő szeret! Ez azonban ál-békesség, hamis békesség. Így nyugodtan, de biztosan zenélve, szórakozva, élvezetek között vándorolunk a pokol felé!

Mert mi is az igazi békesség?

1. Minden bizonnyal, **nyugalom, biztonság, jólét**. Az a nyugalom, amikor nincs háború. Az ellenség nem dülja fel békességünket. Jólétben élünk, megvan mindenünk.

Ám békeidőben is lehet békétlen az ember. Mondjuk a kisebbségben élők, akik naponta átélnek kicsinységük voltát és hogy megkeserítik

életüket, megnehezítik gyermekeik tanulását. Jogaikban megcsorbítják őket, stb.

2. **Egészséges és boldog állapot**, amikor nincs meg hasonlóság sem Istennel, sem önmagammal, sem az emberekkel. Ha így van, akkor közösségben vagyunk Istennel és egymással. Így van-e ez? Erről sokat lehetne beszélni, mert szerintem nincs nekünk egészséges és boldog állapotunk sem Istennel, sem emberekkel... Nemde?...
3. **Elégedettség** = békesség. Igen, mert a megelégedett ember nem zúgolódik, nem követelőzik. A megelégedett ember boldog és békés, mert tudja, hogy még annyit sem érdemelne meg Istentől, amennyit kap és ezért Neki naponta hálát ad.
4. **Harmónia** – a békesség harmóniát is jelent. Harmónia, összhang van bennem és mások felé is ezt árasztom, hogy egész életem olyan legyen, mint egy csodálatos szimfónia, melyben a dallamot az Úr adja.
5. **A siker** – a legtöbb sikeres ember békés is. Nem azt jelenti ez, hogy boldog is, mert boldogságunk alapja nem más, mint Isten.
6. **Vigasztalás** – a bajban levő, a gyászoló embert, ha megvigasztaljuk, békességre lel.

Tehát: a békesség egy olyan állapot, amely kiterjed az élet minden területére.

Jeremiás parancsot kap Istentől, hogy szóljon a maradékhoz, a hűségeselekhez. Milyen jó ezt hallani! Ugye te is úgy érzed, Testvérem, hogy a maradék vagy, a hűségeselekhez tartozol? Akkor ez az Ige éppen hozzád szól! Látod, milyen jó, hogy éppen most itt vagy és hallod az Igét! Istennek különös gondja van arra, hogy szóljon a maradékhoz, a hűségeselekhez, vagyis hozzád!

Isten arra kéri Jeremiást, hogy figyelmeztessen a nép engedetlenségére, a lelki vezetők felelőtlenségére. Parancsot kap, hogy figyelmeztessen, mert hamis békét hirdetnek. Nincs béke, hiszen veszély, vészhelyzet van!

Azt mondják a hamis próféták, a hamis lelki vezetők, hogy minden a legnagyobb rendben van. Nem veszik komolyan Isten intését, az Igét. Nem veszik

komolyan a parancsolatokat. Sőt, a 10. versben azt olvassuk, hogy gyalázzák az Úr Igéjét. Nem figyelnek rá. Nem lelik kedvüket benne.

S milyen nagy igazság ez! Nem törődnek a Mindenható tanácsával, útmutatásával, vagyis Igéjével. Ezzel azt fejezik ki, hogy nem fontos nekik az Úr szava. Ők maguk fontosabbak, a maguk elképzelése, a maguk akarata. Ezzel gyalázzák Istent.

Ez azonban ma is így van. Ma is csak kevesen figyelnek Isten Igéjére. Milyen kevesen olvasnak Bibliát! Milyen kevesen vágyakoznak Isten Igéjét hallgatni! Milyen kevesen járnak templomba! Nem érdekli őket Isten szava, Isten tanácsa, Isten vigasztalása... Ezzel megvetik Istent.

Inkább a mindennapi életbe merülnek bele. A 13. vers azt mondja, hogy a nép apraja-nagyja mind a nyereszkedésre adta magát. Prófétája, papja mind hamisságot művel.

Ez is igaz a mi mindennapjainkra is. Nézd meg a kicsi gyermeket, hogy mennyire szereti a pénzt. Ám sokszor mi rontjuk el őket, mert egy jó jegyért pénzt ad a szülő a gyermeknek. Húsvétkor már nem a tojás a fontos, hanem a pénz, amit a locsolásért kap. Karácsonykor is pénzt ad az ember ajándékba, mondván, majd azt vesz, ami örömet jelent neki. Hátha nem jó ajándékot veszünk neki...A felnőtt ember annyira robotol, hogy egészsége is rámegy. Csak gazdag legyen! Le ne maradjon a többiektől. Aztán szeretőt tartanak, mert az nem kér számon semmit, az kedves, nem úgy, mint a feleség, vagy a férj! Csak nehogy válás legyen belőle... S mi lesz a gyermekkel, a gyermekekkel?! Nem kellene rájuk is figyelni, velük is foglalkozni, szépre-jóra tanítani őket, lelkük üdvösségével törődni?! Mert megveheted 'a Dárius kincsét' is nekik, 'a toronyórát láncostul', ha nem gazdagítod kicsi kis lelkét imával, Igével, melyet olvasol, vagy elmondasz nekik!

Micsoda hamis békességben ringatjuk magunkat. S e miatt nem is szégyenkezünk, nem is pironkodunk. Ne csodálkozzunk hát, ha elesünk...

A hamis próféták miatt van ez! Mert nem jelentik meg igazán Isten akaratát. Azt mondja az Ige: **„Népem romlását úgy gyógyítják, hogy könnyelműen mondják: Békesség, békesség! – de nincs békesség!”** Inkább ezt

mondogatják: „Fegyvert nem látok, éhínség nem tör reátok, sőt igazi békességet adok néktek ezen a helyen.” (Jer 14,13).

Erre azt mondja Isten, hogy mindez hazugság. Nem küldte őket, hogy ilyen hazugságot prófétáljanak. Azt mondják: Békesség, békesség! Holott ez hazugság! Hiszen ha az asszírok meg is gyengültek, mégis jön északról a veszedelem és Jeruzsálem elesik, mert Nabukodonozor Kr.e. 597-ben beveszi, meghódítja.

Ma is ezt hangoztatják: Isten szeret,...szeret,...szeret!

Isten megbocsát,... kegyelmez,...irgalmaz!

S közben már az ítéletre készül. Egyébként a Sátánnak a módszere az, hogy elhitesse az emberekkel, hogy Isten szeret, megbocsát. Csakhogy bünt is kell vallani! Meg kellene már bánni a vétkeket! S meg kellene már alázkodni Isten előtt és átadni magunkat az Úr Jézusnak! Éppen ezt akarja megakadályozni a Sátán és elhiteti, hogy nincs semmi baj, nincs semmi veszély.

Egy kisfiú sírva menekült egy ugató kutya elől édesapja ölébe. Nagyon megijedt a mérgesen csaholó, vicsorgó kutyától. Az édesapja elkergette a kutyát, de a gyermek tovább sírt. Édesapja próbálta megnyugtatni, hogy ne sírjon, hiszen már elment a kutya. A gyermek azt felelte az apjának: De maradt még benne ugatás!

Sokszor megnyugtatjuk mi is magunkat, hogy tőlünk messze van már a vicsorgó kutya, a Sátán. Ez az egyszerű gyermek azonban tudta, hogy 'maradt még benne ugatás', vagyis bármikor visszajöhet, nem múlt el a veszedelem. S amíg nem megyünk a mi igazi megmentőnkhez, békességünk szerzőjéhez, addig csak hamis békességünk van. Nem lehetünk nyugodtak.

Erre eszmélt rá Luther Márton a reformáció idején. Hiszen szépek voltak akkor is a misék. Az emberek még adakoztak is. Segítették a szegényeket is...De a szív távol volt Istentől.

Ma is azt mondja az ember: Isten jó... Isten szeret... Majd csak lesz valahogy! Majd csak lesz valahogy a halál után! Ne foglalkozunk most ezzel! Sátán?! Nem is létezik! Angyalok? Hagyjuk már ezeket a régi képzelgéseket! Mit

kell mindig hangsúlyozni a bűnt?! Isten megbüntet? Ugyan már, hiszen szeret, kegyelmes! Meg kell térni?! Na, ne! Hát nem jól van így, ahogy van?! Miért kellene megváltoznom?! Miért kellene Jézusnak, a Megváltónak átadni magamat?! Nem elég az Istenben hinni?! Miért kell még Jézussal is bajlódni?! Isten ítélete?! Ugyan már! Ő szerető, könyörületes Isten! Neki az a dolga, hogy megbocsásson.

Teljes a romlás! Teljesen megromlott a mi népünk! Nem véletlenül nevezi így Jeremiás is a választott nép állapotát.

Éppen ilyen a mi életünk is. Egy hamis, egy reklámokkal áztatott, félrevezetett, becsapott világban élünk és hamis békességünk van. Még a templomba járóknak is! Elaltatjuk lelkiismeretünket, hogy mi megteszünk mindent, most már csak Istennek kell kegyelmezni. De Isten igazságos Isten!!! Ő rettenetesen haragszik a bűn miatt!!!

Ezért mondja Ézsaiás is: **„A bűnösök olyanok, mint a háborgó tenger, amely nem tud megnyugodni, iszapot és sarat hoznak hullámai. A bűnösöknek nincsen békességük! – mondja az Isten.” (Ézs 58,20-21).**

De ki a bűnös?

A lelkipásztor temetésen prédikál. Nagyon ismert ember van a koporsóban – mondja. Csak az a baj, hogy nagyon bűnös s így Isten méltó büntetése vár rá. Milyen kár, hogy pokolra jut! Az emberek nem tudják, hogy ki van a koporsóban, ugyanis a lelkész nem mondta meg nekik, csak annyit, hogy egy nagyon ismert embert fognak temetni. Mindenki sír, mert fáj nekik, hogy valaki elkárhozott. Ekkor a lelkész felszólítja őket, hogy nézzék meg, ki is van a koporsóban. Egyenként odajárulnak a nyitott koporsóhoz, de amikor a szemfedelelet felemelik, döbbenet ismernek magukra, ugyanis a koporsóban egy tükör volt.

Ki a bűnös? Mi mindnyájan! Ezért nincs békességünk! (Vagy csak hamis békességünk van). Milyen jó, hogy már Ézsaiás prófétált a **Békesség Fejedelméről**, az Úr Jézus Krisztusról! (Ézs.9,6) Ő eljött, hogy nekünk békességet adjon.

Milyen jó, hogy Jézus a feltámadáskor így köszöntötte a tanítványait: **Békesség néktek!** Milyen jó, hogy így köszönhetjük mi is egymást: **Békesség Istentől.** Ugyanis a bűnös ember számára csak Istentől lehet békessége!

Jézus így vigasztalta tanítványait: **„Békességet hagyok néktek, az én békességemet adom néktek, nem úgy adom néktek, ahogy a világ adja.” (Jn 14,27)** Ugyanis Ő nem pénz, hírnév, dicsőség által adja a békességet! Ezt már Augustinus is megértette, aki így szólt: Nyugtalan a mi szívünk Atyánk, míg el nem nyugszik benned. És az embernek akkor lesz nyugalma, ha bűnbánata után bűnbocsánatot, kegyelmet lel Jézus Krisztus által.

Áldott az az ember, aki komolyan veszi az istentisztelet elején elhangzó Igét: **„Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól...”(Róma 1,7).**

Pál apostol is így köszönti a gyülekezeteket.

Jézus is azt mondja: **„Boldogok a békességre igyekezők, mert ők Isten fiainak mondatnak.” (Mt 5,9).**

Egyébként a békesség a Lélek gyümölcse (Gal 5,22).

Sokan keseregnek, hogy nincs igazi békességük. Sokan szomorkodnak amiatt, hogy nekik nem adatott meg a Lélek gyümölcse. Nekik szól az Ige: **„A békesség Istene megrontja a Sátánt a ti lábaitok alatt!” (Róma 16,20).**

Ezt tette az Isten, amikor Jézust elküldte e világra és meghalt a Golgotán. Legyőzte a bűnt, a Sátánt, a halált és bűnbocsánatot, békességet, üdvösséget szerzett. Most már csak rajtunk áll, hogy elfogadjuk-e ezt? Vagy tovább keseregünk? Vagy elámítjuk magunkat a hamis békeséggel?

Ne tedd ezt, drága Testvérem! Inkább add át magadat az Úrnak, hogy Ő szerezzen igazi gyógyulást. A hamis próféták úgy gyógyítanak, hogy elámítják a népet és így elkárhoznak. Isten azonban azt mondja: **„Láttam útjait, mégis meggyógyítom és vezetem őt, - mondja az Úr. Vigasztalással fizetek neki és gyászolóinak. Megteremtem ajkain a hála gyümölcset. Békesség, békesség közel és távol.” (Ézs 57,18-19).**

Legyen nekünk mindnyájunknak ilyen békességünk!

Énekeljük hát buzgalommal Dietrich Bonhoefferrel:

Áldó hatalmak oltalmába rejtve

Csak várjuk békén mindazt ami jó.

Mert Isten őriz híven reggel, este,

Ő hú lesz, bármit hozzon a jövő.

Ha gyötri, bántja szívünket a régi,

És múlt napoknak terhe ránk szakad,

Megrettent lelkünk vigaszodat kéri,

Mit nekünk szerzett, Atyánk, szent Fiad.

S ha szenvedések kelyhét adod inni,

Mely színig töltött, keserű s nehéz,

Te segíts békén, hálával elvenni,

Hisz áldva nyújtja hú atyai kéz.

És ha az úton örömet adsz nekünk,

Ha szép napod ragyogva ránk nevet,

Biztasson, intsen sok nehéz emlékünk,

Hogy életünket szenteljük neked!

A csend köröttünk mélyen szerteárad.

Hadd halljuk azt a tiszta éneket,

Amely betölti rejtett, szép világod,

Hol téged dicsér minden gyermeked.

MRÉ 459.

Ámen.

Biharszentjános, 2014.010.05.

Csomay Árpád.